GENERÁL NATO PROZRADIL VŠE – PŘÍPRAVA NA BRZKOU VÁLKU S RUSKEM! Maličké Estonsko – 43 700 po zuby ozbrojených válečníků! Česká AČR připraví 320 000 vojáků a Slovensko 160 000! Mobilizace musí být!

- CZ24 News | 1. května 2023

27. dubna odvysílala estonská veřejnoprávní televize ERR, obdoba ČT, rozhovor s nejvyšším estonským generálem Martinem Herem, a svět byl šokován z toho, co generál přiznal:

1. Rusko má být zbaveno moci a síly. Má být rozděleno na malé celky, které nebudou mít žádnou sílu, a žádné ambice!
2. Estonsko, které má jen 1,3 milionu obyvatel, má rychle proti Rusku připravit a vycvičit armádu v síle 43 700 bojovníků! Všichni mají být nejmoderněji vyzbrojeni!
3. Aby se nová mocná Estonská armáda měla kde vycvičit. A aby se nově přesunované západní armády měly v Estonsku kde rozmístit a připravit. Má se malému národu Võru, který žije u hranic s Ruskem, vyvlastnit 20 000 hektarů půdy, a vybudovat na nich nové základny, sklady, cvičiště a kasárny!

Národ Võru mluví vlastním jazykem, který není v Estonsku uznáván a estonská vláda se jej snaží vymýtit! Minulý týden se sešli zástupci 75 000 rodilých mluvčích Võru, (6% všech občanů Estonska), a v reakci na plány NATO vyvlastnit a vysídlit Võrokese z území, na kterém žijí od nepaměti, založili po vzoru severoamerických indiánů Radu starších, prohlásili se za domorodce. A nyní se dožadují ochrany svého ekologicky čistého území, svých zvyků a tradic, a svého jazyka. Chtějí se domoci stejné ochrany, jakou požívají jediní Bruselem uznávaní domorodci v Evropě – Sámové! (I na jejich

území ve Švédsku a Finsku má nyní NATO spadeno. Asi proto, že se tam nedávno našly ložiska tzv. vzácných čínských minerálů, po kterých Brusel s Washingtonem žádostivě prahnou, jako po málo čem) Jedním ze tří hlavních požadavků Võrokesů je ukončení vyvlastňování jejich farem a vysídlování kmenových příslušníků z tradičního území Võro naproti ruskému Pskovu, kde se NATO chystá vybudovat obrovskou základnu pro válku s Ruskem!

Martin Herem. Source: Kairit Leibold / ERR

Podle oznámení nejvyššího estonského generála Marina Herema má mít Estonsko brzy k boji s Rusy připraveno a vycvičeno i s povolanými záložníky 43 700 po zuby nejmoderněji vyzbrojených vojáků! Estonsko má 1.3 miliony obyvatel. Srovnatelně podle počtu obyvatel by AČR měla připravit k boji s Ruskem 352 800 vojáků. AČR má zatím jen 32 000 vojáků i se všemi svými rezervisty. Avšak nějakou náhodou začal zrovna 14 dní před vyhlášením generála Harema o zvyšování počtů estonské armády nejvyšší český generál Řehka nacvičovat odvody do české armády! Prý máme být v klidu, vzkazoval Řehka, že o mobilizaci nejde!

Základna NATO Nursipalu, která má vzniknout, a na které se mají síly NATO a Estonska rozmístit je 30 km od ruských hranic, a 100 km po kvalitních cestách od ruského Pskova! Generál Herem přiznal, že ani 43 tisíc Estonských vojáků a tisíce vojáků NATO, kteří se mají brzy v oblasti rozmístit, v případě války s Ruskem nebudou stačit udržet Estonsko do příchodu hlavních armád NATO, a oznámil, že na dalším zvýšení sil se bude pracovat. Generál Herem je další s přihlouplých generálů NATO, kteří se dostali do pasti vojenského myšlení známé z dějin jako paradox Stalinovi linie.

Po obsazení východních částí Polska a Pobaltí nejvyšší velení Rudé Armády řešilo, kde vést novou linii obrany a pevností, protože Stalinova linie se ocitla v hlubokém týlu. Protože z historie I. světové války bylo sovětské generalitě známé, že ačkoli Rusko i Německo vyhlásily mobilizaci současně, Německo díky mnohem vyšší kapacitě železniční sítě, a kratším přesunovým vzdálenostem, dokázalo soustředit mobilizovaná vojska na východním bojišti rychleji než Rusko, a nejprve hravě zničilo ruskou mírovou armádu, a potom i mobilizované armády, které dorazily na bojiště pozdě a postupně. Velení sovětské armády tak stálo v letech 1939 a 1940 před známým problémem a bylo si vědomo, že Německo bude v rozmisťování sil v Polsku opět rychlejší, a SSSR bude opět, stejně jako Rusko v roce 1914, čelit problému vyplývajícímu z opožděného rozmisťování sil. Prvním řešením tohoto problému bylo zmobilizovat s měsíčním předstihem před německým útokem, a provést okamžitou částečnou mobilizaci. Toto řešení bylo Politbyrem zamítnuto, protože by odvedlo značné množství pracujících do armády, a tak příliš snížilo tempo budování nových průmyslových kapacit na Urale a ve středním Rusku. Druhým řešením tohoto problému bylo vysunout k hranici pouze pořádkové a zajišťovací svazky, a hlavní síly Rudé armády nechat rozmístěné na Stalinově linii. Tak by se podle záměru generálního štábu Rudé Armády získal čas, a než by německé armády na Stalinovu linii dorazily, čekala by je tam Rudá Armáda v plné síle. Tento záměr byl Politbyrem odmítnut s odůvodněním, že by to vyvolalo politické nepokoje na novém sovětském území, protože by všem tamním nepřátelům komunismu bylo jasné, že SSSR nehodlá toto území bránit, a tamní nepřátelé by se aktivizovali a tamní prosovětské síly by měli podlomenou morálku. Proto bylo nakonec přijato řešení o vysunutí Rudé armády na novou hranici, a vybudování nových kasáren, skladů, a pevností na této nové linii. Tento paradox Stalinovi linie vstoupil do dějin jako ukázkový příklad rozmístění vojsk z čistě politických důvodů, které nebraly žádné ohledy na vojenské možnosti mobilizace SSSR, a vojenskou vědu. (Obdobně z politických důvodů vybudovali Francouzi svou slavnou Maginotovu linii pouze na hranicích s Německem, a nikoli už na hranicích s Belgií, protože by se tím Belgičanům jasně sdělovalo, že se s obranou jejich území nepočítá.) Hitler měl díky těmto čistě politickým kalkulům snadnou práci, a oba jeho útoky na Západě 1940 a Východě 1941 vyšly. S čím nepočítal byla nová vojensko-teoretická koncepce maršála Šapošnikova, který vymyslel řešení paradoxu Stalinovi linie spočívající v tzv. permanentní mobilizaci. Ta znamenala, že SSSR neustále od přepadení do získání

převahy vytvářel nové a nové divize, jakmile k nim shromáždil muže a výzbroj. Tento neustálý přísun nových svazků, které nahrazovaly zničené a doplňovaly na frontě opotřebované divize dokonale zaskočil německou generalitu, která si včas neuvědomila neúprosnou ekonomiku moderní totální války, a v počátečních měsících války s SSSR neprovedla na rozdíl od Šapošnikova totální mobilizaci.

V dnešní době jsou to opět západní generálové, kteří nechápou logiku pasti Paradoxu Stalinovi linie. Generálové jako Herem a nebo Pavel jsou v zajetí politického myšlení, které přikazuje soustředit co největší část sil NATO na východní hranici, protože jen tak prý Rusko na NATO nezaútočí. Největšími křiklouny této teorie Stalinovy linie jsou pobaltští, čeští a polští generálové. Zřejmě se stejně jako sovětské Politbyro v roce 1940 obávají, že nerozmístění hlavních sil NATO na hranici NATO s Ruskem povzbudí nepřátele Západu, a zdemoralizuje stoupence a nohsledy Bruselu a Washingtonu, protože si všichni budou myslet, že je NATO nebude bránit před údajnou Ruskou expanzí.

1. Tato pomatená logika zpolitizovaných generálů ignoruje jak vojenskou historii, která jasně dokládá že, je-li jádro armády umístěno mimo rychlý dosah strategických záloh, bude zničeno. A území stejně nebude ubráněno. Tak mimořádnou ekonomickou zátěž, kterou takto rozmístěná armáda zbytečně způsobuje. Tím spíš, když se má v krátkém čase takto rozmístit.
2. Navíc, jakmile se armády začnou takto rozmisťovat na svých hranicích, mají tendenci své počty na přední linii neustále navyšovat. Každá akce každé strany vyvolává protiakci. Tím zbytečně astronomicky rostou ekonomické náklady na zbrojení. Nejsou miliardy na modernizaci civilní ekonomiky, rostou sociální bouře. V případě třetího ve hře, v našem případě USA a Čína, tak třetí strany ekonomicky a technicky sílí, protože nejsou zataženy do konfliktu, který odvody a částečnými mobilizacemi zatěžuje ekonomiku.
3. Navíc tato logika nutnosti navyšovat velikosti armád na linii hranice s potencionálním nepřítelem zcela popírá skutečnost, že Estonsko mělo 30 let své novodobé existence armádu o pouhých 4 000 vojácích, kterou by hravě vyřídil za jediný den jeden ruský výsadkový sbor, ale celých 30 let byla hranice mezi Estonskem a Ruskem naprosto bezpečná a Rusko neučinilo ani žádný náznak, že by chtělo Estonsko anektovat. Velká Británie celá století vládla mořím strategií Loďstvo v pohotovosti, která byla založena na pouhé existenci loďstva, které bylo z největší části demobilizované, a tudíž extrémně finančně nenáročné. A nikoho v Británii celá staletí nenapadla pomatená myšlenka, že by Británie toto loďstvo nemusela za války chtít zmobilizovat a připravit k boji, a nikdo tak nezačal požadovat, jako nyní generál Herem a další, aby se aspoň část loďstva zmobilizovala a vyslala permanentně strašit na moře Francouze a Američany, zalezlé v přístavech, aby je ani náhodou nenapadlo, že by mohli vyplout a chtít zase začít s Británií válčit. Vždyť přece na to přece stačila pouze samotná existence kotvícího demobilizovaného loďstva, která byla ale mnohonásobně levnější.

Omlouvám se za poněkud dlouhý vysvětlující text, ale shromažďovat vojska NATO na ruské hranici, je neúnosně drahé. Rusové se jich neleknou, ale mohou se vystrašit, že se zase chystá rok 1941. A to je to nejhorší, co nás může potkat. Když jeden z nejvyšších generálů NATO začne nahlas snít o rozdělení Ruska, je už válka před dveřmi!

AUTOR: Michael Svatoš